

vatele, tedy s vyloučením práva na podstatu nemovitosti (§ 509 obč. zák.). Důsledkem toho mohou třetí osoby, pokud toto omezení jest z knihy pozemkové patrné (§ 20 knih. zák.) k uspokojení svých nároků použití jen případných práv požívatelových (§ 511 obč. zák.), nemohou však sáhnouti na podstatu nemovitosti, když ani úpadkyně jako omezená vlastnice není oprávněna ji zciziti. Že pak jest stěžovatele považovati za osobu třetí, vysvítá z ustanovení § 119 konk. ř., podle něhož jest správce podstaty oprávněn, navrhnouti, by věci do úpadkové podstaty patřící byly soudně prodány, a podle něhož mu přísluší v prodejovém řízení k jeho návrhu zavedeném postavení vymáhajícího věřitele, takže jako takový není a nemůže býti zástupcem úpadcovým. Nemůže proto stěžovatel vésti exekuci na nemovitost, která jest předmětem čekatelství, neboť bylo by jí lze vésti jen se souhlasem všech náhradných dědiců, kterého tu není (plen. rozh. víd. nejv. soudu ze dne 24. března 1914, čís. 6852 kniha judikátů 209). Nejde-li o zákaz zcizení podle § 364 c) obč. zák., není třeba zkoumati, zda tu jsou jeho náležitosti.

Čís. 7087.

Obnovu řízení podle §u 530 a násl. c. ř. s. dlužno provést mezi těmi, kdož byli stranami ve hlavním sporu, třebas po skončení hlavního sporu byla žalobní pohledávka postoupěna.

Byla-li žaloba o obnovu z důvodu § 530 čís. 2 c. ř. s. podána dříve, než bylo zahájeno trestní řízení (nežli nabyt trestní rozsudek moci práva), přichází v úvahu pouze lhůta podle posledního odstavce § 534 c. ř. s.

Žalobu o obnovu pro některý trestný čin uvedený v § 530 čís. 1—4 c. ř. s. lze podati dříve ještě, než došlo k pravoplatnému odsouzení.

K důvodu obnovy podle čís. 2 § 530 c. ř. s. se nevyhledává, by se rozsudek zakládal výhradně na křivé výpovědi svědkově; pro obnovu stačí, byla-li třeba kromě jiných důkazů též taková objektivně křivá výpověď základem rozsudku ve hlavním sporu.

(Rozh. ze dne 24. května 1927, Rv I 98/27.)

Josef B. žaloval Josefa V-a o obnovu sporu, v němž byl Josef B. k žalobě Josefa V-a odsouzen ku placení. Pohledávku v hlavním sporu vysouzenou postoupil Josef V. třetí osobě. Žalobu o obnovu opíral Josef B. o to, že Emil V. vypovídal ve hlavním sporu křivě. Za sporu o obnovu byl Emil V. pravoplatně odsouzen pro křivé svědectví ve hlavním sporu. Žalobě o obnovu bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

S hlediska právních otázek, jež na námitky žalovaného přicházely v úvahu, namítá se opětně, že žalovaný není v řízení o žalobě o obnovu

pasivně legitimován, poněvadž pohledávku, jež mu byla jako žalobci ve hlavním sporu přisouzena, později dále postoupil, takže žaloba o obnovu měla býti řízena proti postupníkovi, ježto řízení o této žalobě jest zcela novým řízením, takže pro otázku, kdo má býti o obnovu žalován, rozhoduje stav v době podání žaloby o obnovu. Než na nesprávnost tohoto názoru bylo již nižšími soudy zcela případně poukázáno. Řízení, skončené rozsudkem, může býti podle §u 530 c. ř. s. obnoveno jen mezi týmiž stranami, jež byly stranami ve hlavním sporu. Jako zcizení pohledávky, jež je předmětem sporu, nemá podle §u 234 c. ř. s. vlivu na rozepři, jest i okolnost, že po skončení hlavního sporu byla žalobní pohledávka postoupena, bez významu pro zásadu, že obnovu sporného řízení sluší povolití a provésti vždy mezi bývalými stranami tohoto řízení.

Též se namítá, že pro žalobu o obnovu z důvodu čís. 7 ev. čís. 2 §u 530 c. ř. s. nebyla dodržena konečná lhůta podle §u 534 c. ř. s., protože prý z trestního spisu vychází, že žalobci a jeho zmocněnci byly udánlivě nové průvody, o něž se opírá žaloba o obnovu, již dávno před podáním žaloby známy. Pokud nebyly vyšetřeny a zjištěny okolnosti svědčící o době nabyté vědomosti žalobce a jeho zmocněnce o tvrzených nových průvodech, zůstalo prý řízení vadným ve smyslu čís. 2 §u 503 c. ř. s. Avšak ani v tom ani v onom ohledu není dovolatel v právu. Žaloba o obnovu uváděla sice číselně důvod podle §u 530 čís. 2 a 7 c. ř. s., v podstatě však šlo toliko o důvod obnovy podle čís. 2 § 530 c. ř. s., že totiž výpověď svědka Emila W-a, na níž zejména spočíval rozsudek ve hlavním sporu ze dne 7. listopadu 1922 a ze dne 16. června 1923, pokud svědek udal, že byl přítomen a naslouchal uzavření obchodu mezi B-em a W-em a seznal, že tito dva se shodli a podali si ruce, jest zřejmě nesprávná, že W. doznal též F-ovi, že křivě vypovídal, že učinil o tom trestní oznámení a že na konec i W. sám se u státního zastupitelství oznámil. Jde-li jen o tento důvod obnovy, počítá se konečná lhůta jednoho měsíce pro podání žaloby o obnovu podle §u 534 čís. 3 c. ř. s. teprv od právní moci rozsudku trestního soudu. Jelikož žaloba o obnovu byla podána dříve, než bylo zahájeno trestní řízení, nepřichází tato lhůta vůbec v úvahu, nýbrž jen lhůta podle posledního odstavce §u 534 c. ř. s. Nebylo proto potřebí vyšetřovati a zjišťovati okolnosti o době nabyté vědomosti a nemůže dovolatel důvodně činiti řízení výtku vadnosti, že se tak nestalo.

Dále se uvádí v dovolání, že v době, kdy byla podána žaloba o obnovu z důvodu čís. 2 § 530 c. ř. s., nebylo trestní řízení proti Emilu W-ovi ještě vůbec ani zahájeno, neřku-li právoplatně skončeno. Předpokladem tohoto důvodu obnovy jest prý však, že již soudně bylo zjištěno, že svědek, na jehož výpovědi spočívá rozsudek v dřívějším sporu, dopustil se křivé výpovědi. Po právoplatném trestním rozsudku nebyla prý však podána nová žaloba o obnovu. Též tento názor nutno vyvrátiti jako mylný. V § 530 čís. 2 c. ř. s. není stanoven onen předpoklad, naopak z ustanovení §u 539 c. ř. s. plyne jasně, že žalobu o obnovu pro některý trestný čin uvedený v § 530 čís. 1—4 c. ř. s. lze podati i, když

právoplatné odsouzení se posud nestalo. V takovém případě učiní procesní soud opatření, by trestní řízení bylo zahájeno k vyšetření a zjištění trestného činu a rok k ústnímu jednání o žalobě o obnovu nařídí se teprve po právoplatném skončení trestního řízení, vedlo-li ku právoplatnému odsouzení pro trestný čin, jenž byl uveden k odůvodnění žaloby o obnovu, nebo když trestní řízení nevedlo k odsouzení z jiných důvodů, než pro nedostatek skutkové povahy nebo důkazů.

Nesprávným jest též další názor dovolatelův, že ani odsouzení Emila W-a pro křivé svědectví nemůže nic změnit na rozsudku ve hlavní věci, ježto tento rozsudek prý jen z nepatrné části spočívá na svědectví W-ově, opíraje se hlavně o výpověď svědka F-a a seznání dovolatelovo jako tehdejšího žalobce. Není podle § 530 čís. 2 c. ř. s. třeba, by rozsudek se zakládal výhradně na křivé výpovědi svědkově, stačí pro obnovu, byla-li třeba kromě jiných důkazů též taková objektivně křivá výpověď základem rozsudku ve hlavním sporu. Bylo však zjištěno, že v důvodech tohoto rozsudku byla vedle jiných výpovědí svědeckých a udání slyšených stran rozbírána též výpověď svědka W-a a že soud při výsledném hodnocení všech těchto průvodů došel pak v základě svědeckých výpovědí F-a a W-a ve spojení s udáním tehdejšího žalobce W-a ku přesvědčení, že tehdejší žalovaný B. koupil od W-a koně za 18.500 Kč a že jest zavázán, zaplatiti zažalovanou kupní cenu.

Čís. 7088.

Bylo-li ujednáno, že bude kupní cena splacena hotově při převzetí zboží, nelze se domáhati zaplacení, dal-li prodávatel příkaz zasílateli, by dodal zboží kupiteli, to se však nestalo. V tom, že kupitel neupozornil prodávatele, že mu zasílatel zboží nedodal, a že kupitel mlčel k výhradě zasílatele, by složil úhradu na kupní cenu předem, nelze spatřovati zmaření nebo oddálení splnění podmínky splatnosti kupní ceny kupitelem.

(Rozh. ze dne 24. května 1927, R II 43/27.)

Žalobu o zaplacení kupní ceny za zboží procesní soud první stolice zamítl, odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu projednal a rozhodl. Důvody: K posouzení otázky, zda žalovaná kupní cena je splatnou, je nutno zjistiti, která ze smluvních stran jest s plněním v prodlení a zda případné prodlení žalující strany zavinila strana žalovaná. K tomu účelu jest rozeznávati dvojí časové období, do 9. června 1926 a od 9. června 1926, t. j. od doby, kdy dle tvrzení žalující strany odešla žalovaná firma bezdůvodně přijetí zboží, davši v dopisu zástupce žalující firmy z téhož data sděliti hlavnímu jejímu zástupci, že si nepřeje zaslání dalšího zboží. Nelze pochybovati o tom, že v prvním časovém období byla žalující firma v prodlení s odevzdáním zboží. Na odvolací důvody nutno odvětit toto: Prodávatelka byla v prodlení s odevzdáním zboží. Neboť pojem odevzdání nutno vyložiti podle předpisů